

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av regionutvecklingslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Det föreslås att till regionutvecklingslagen fogas bestämmelser genom vilka landskapsförbundens ställning som regionutvecklingsmyndighet stärks och samarbetet ökas inom regionerna, mellan regionerna och centralförvaltningen och inom centralförvaltningen.

De centrala regionala anslag som påverkar regionutvecklingen skall sammanföras i statsbudgeten. Utgående från den del av landskapsprogrammets genomförandeplan som gäller statlig finansiering skall ett förslag till statlig finansiering för landskapet göras upp. Landskapsförbundet godkänner förslaget. Avsikten är att ministerierna innan ärendet föreläggs statsrådet skall förhandla med såväl landskapsförbunden som den regionalförvaltning som lyder under dem.

Statsrådets allmänna sammanträde fördelar de sammanställda anslagen landskapsvis på föredragning från varje ministerium efter att riksdagen har godkänt budgeten. Fördelningen av anslagen skall grunda sig på genomförandeplanen och anslagen delas ut så samtidigt som möjligt. Statsrådet kan låta en del

av det fördelade anslaget vara ospecificerat med tanke på de olika användningsändamålen i momentet. Landskapsförbundet beslutar inom regionen om allokeringen av denna del för de användningsändamål som anges i momentet. Samma myndigheter som för närvarande skall använda anslagen inom regionerna. Samtidigt föreslås att 41 § 2 mom. i regionutvecklingslagen upphävs. Momentet begränsar tiden för de särskilda program som nämns i lagen till utgången av 2006.

Samtidigt är avsikten att genom en förordning av statsrådet grunda en arbetsgrupp för regionutvecklingen inom centralförvaltningen. Gruppen skall sörja för att regionutvecklingen samordnas inom centralförvaltningen och till gruppen skulle koncentreras även sådana uppgifter som hör samman med regionutvecklingen och som ankommer på arbetsgrupper som verkar redan nu.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2007. Upphävandet av 41 § 2 mom. i regionutvecklingslagen föreslås dock träda i kraft redan den 1 januari 2006.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Inledning.....	3
2. Nuläge.....	3
2.1. Lagstiftning och praxis.....	3
2.2. Bedömning av nuläget.....	4
3. Målsättning och de viktigaste förslagen	5
4. Propositionens konsekvenser.....	6
4.1. Ekonomiska konsekvenser.....	6
4.2. Konsekvenser för myndigheterna	7
4.3. Samhälleliga konsekvenser	7
5. Beredningen av propositionen.....	8
5.1. Beredningskedan och beredningsmaterial.....	8
5.2. Remissyttranden och hur de har beaktats	8
DETALJMOTIVERING	10
1. Lagförslag.....	10
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter	12
3. Ikraftträdande	12
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	12
LAGFÖRSLAG.....	14
om ändring av regionutvecklingslagen.....	14
BILAGA	16
PARALLELLTEXTER.....	16
om ändring av regionutvecklingslagen.....	16
BILAGA	19
FÖRORDNINGSGRANSUTKAST.....	19
om en riksomfattande samarbetsgrupp för regionutvecklingen.....	19

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Regionutveckling och regionalpolitik är ett viktigt politikområde i regeringsarbete. Till området hör åtgärder och uppgiftshelheter från flera förvaltningsområden. Regionutveckling karakteriseras av att åtgärderna har även andra än omedelbara målsättningar för regionutvecklingen och besluten är kompromisser mellan olika målsättningar. Eftersom åtgärderna vidtas inom flera förvaltningsområden är behovet av samordning stort.

Inom regionutvecklingsförvaltningen har målsättningar för utvecklingen på lång sikt varit att öka regionernas egna möjligheter till inflytande och beslutanderätt och att öka samordningen på såväl regional- som centralförvaltningsnivå. Finlands medlemskap i EU har kraftigt förändrat praxis i fråga om regionutvecklingen till programbaserad utveckling och har förstärkt regionernas roll. Verksamhetssystemen har samtidigt blivit mera komplicerade än förut på alla nivåer.

I programmet för statsminister Matti Vanhanens regering ingår flera linjedragningar som kommer till uttryck i denna proposition. Regionernas konkurrenskraft förbättras genom en utveckling av deras egna starka sidor och ett ökat initiativtagande inom regionutvecklingen. Landskapsförbundens ställning stärks genom inriktningen av resurser för utvecklande av landskapen.

Resurser av betydelse för regionutvecklingen koncentreras enligt regeringsprogrammet och regionaliseras, vilket är en förutsättning när resurser som skall stärka landskapsförbundens ställning skall inriktas. Regional- och centralförvaltningens verksamhet inom regionutvecklingen förbättras genom en utökning av samarbetet mellan sektormyndigheterna och den koordination som sker på regionnivå.

I statsrådets beslut av den 15 januari 2004 om rikstäckande mål för regionutveckling i enlighet med regionutvecklingslagen konstateras att utgångspunkterna för måluppfyllelse bland annat är att de regionalpolitiska åtgärderna och prioriteringarna riktas in enligt regionernas behov. Som en utgångspunkt ser

man också att åtgärderna inom olika förvaltningsområden är gemensamma och enhetliga. Målsättningen att koncentrera resurserna och att stärka landskapsförbundens ställning upprepas även i målbeslutet.

Utvecklingen av regioncentra fortsätter under den programperiod som inleds år 2007 genom ett regioncentraprogram i enlighet med grundlinjen i 14 § i regionutvecklingslagen (602/2002) och ett program för kompetenscentra enligt regionutvecklingslagen vilket bygger på utnyttjande av spetskompetens fortsätter åren 2007-2013. I och med att landskapsförbundens beslutanderätt och ställning i anknnytning till regionutvecklingsuppgifter förstärks betydligt skall de nuvarande landskapens antal bedömas.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Bestämmelser om utvecklingen av regionerna finns i regionutvecklingslagen. En central målsättning i lagen är att effektivera de åtgärder som hör samman med regionutvecklingen och att styra regionutvecklingen på landskaps- och riksnivå så att utvecklingsarbetet bildar en interaktiv helhet bestående av regional- och centralförvaltningens utvecklingsåtgärder.

I regionutvecklingslagen finns bestämmelser om de myndigheter som ansvarar för regionutvecklingen, om det programarbete som hör samman med utvecklingen samt andra planeringssystem för regionutveckling. Lagen tillämpas på utarbetandet och genomförandet av planer och program för utveckling av regionerna samt på samordningen och övervakningen av planerna och programmen. Lagen gäller såväl nationella som EU delfinansierade regionala program och åtgärder.

Enligt lagen ansvarar kommunerna och staten för utvecklingen av regionerna och grundar regionutvecklingen sig på tidsbegränsade program. På centralförvaltningsnivå hör de rikstäckande målen för regionutveckling som statsrådet har godkänt och ministeriernas planering gällande regionutveckling till sy-

stemet. Statsrådet kan besluta om tidsbegränsade specialprogram för uppfyllande av de rikstäckande målen.

Statsrådet godkänner sådana rikstäckande mål för regionutvecklingen vilkas syfte är att precisera lagens målsättning och att peka på med tanke på regionutvecklingen viktiga tyngdpunktsområden. Därutöver är syftet med målen att styra de landskapsprogram som görs upp inom regionerna och de planer för utveckling av regionerna som görs upp inom olika förvaltningsområden inom centralförvaltningen. Landskapsförbundet är regionutvecklingsmyndighet i varje landskap. Inom förbunden görs i samverkan med andra aktörer upp ett landskapsprogram för regionutvecklingen i vilket man sammanfogar de rikstäckande målen och planeringen inom förvaltningsområdena samt de specialprogram som genomförs i landskapet och andra program som berör landskapet.

De ministerier som utsetts av statsrådet anger som en del av planeringen inom förvaltningsområdet målen och åtgärderna för regionutvecklingen samt principerna för den regionala inriktningen och finansieringen av åtgärderna. Statsrådets beslut i frågan fattades den 3 juli 2003. Enligt beslutet gäller den planering för regionutvecklingen som sker enligt förvaltningsområde handels- och industriministeriet, kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, justitieministeriet, undervisningsministeriet, försvarsministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbetsministeriet och miljöministeriet.

Genom landskapsprogrammets genomförandeplan, som årligen görs upp under ledning av landskapsförbundet, strävar man efter att påverka den regionala fördelningen och användningen av anslag. Planen innehåller förslag på de viktigaste projekten och andra åtgärder för genomförandet av landskapsprogrammet och de särskilda programmen samt en finansieringskalkyl. I planen granskas finansieringen av såväl statliga nationella målprogram som EU:s målprogram och dessutom estimeras den egna delfinansiering som regionens kommuner riktar till utvecklingen samt mängden privat finansiering som är bunden till genomförandet av landskapsprogrammet.

Landskapets samarbetsgrupp behandlar

landskapsprogrammets genomförandeplan. Genomförandeplanen godkänns för egen del av landskapsförbundet och vederbörande statliga myndigheter efter att förslaget till statsbudget har överlämnats. Planen kan vid behov ses över efter det att statsbudgeten har blivit godkänd. För genomförandet av landskapsprogrammet kan programavtal i vilka man kommer överens om genomförandet av enskilda åtgärder och projekt som ingår i landskapsprogrammet göras upp under ledning av landskapsförbundet. Programavtal kan även göras upp för genomförandet av särskilda program och regionala program för strukturfonderna.

2.2. Bedömning av nuläget

Svårigheten med genomförandeplanen ligger i dess dubbelbottnade uppgift. Å ena sidan är dokumentet ett inre redskap för regionutvecklingen med vilket man kommer överens om det konkreta genomförandet av landskapsprogrammet och dess tyngdpunkter, prioriteringsordning och tidtabeller för de närmaste åren. Å andra sidan görs genom dokumentet en framställning förvaltningsområdesvis angående den statliga finansiering som krävs för genomförandet av planen under de två följande åren. För att kunna påverka vid uppgörandet av statsbudgeten måste planen tidsmässigt passa in i tidtabellen för den statliga resultatstyrningen och uppgörandet av statsbudgeten samt enligt förvaltningsområde innehålla målen för verksamheten och motiveringar till finansieringsförslagen.

På basis av de erfarenheter som man hittills fått vid uppgörandet av landskapsprogrammets genomförandeplan riktar sig de största utvecklingsbehoven mot att öka dokumentets påverkningsmöjligheter vid utarbetandet av förslag till statsbudget inom ministerierna, mot att öka de anslag som är viktiga med tanke på regionutvecklingen som ingår i behandlingen samt ännu i viss mån mot att bättre samordna processen kring uppgörandet av planen med tidtabellen för ministeriernas och de regionala myndigheternas resultatdiskussioner.

Det finns behov av ett förenhetligande av genomförandeplanerna landskapen emellan. I synnerhet finansieringsplanerna måste göras

upp med större exakthet. De regionala prioriteringarna i fråga om verksamhetspolitik och finansiering bör dock bevaras. Förväntningarna på hur planen påverkar uppgörandet av statsbudgeten är höga.

Den riksomfattande politiska styrningen och ministeriernas strategiska styrning inverkar på genomförandeplanernas innehåll. Utifrån de mål för regionutvecklingen som har godkänts av statsrådet bereder ministerierna sina egna planer gällande hur målen skall uppnås. Efter detta strävar man efter att såväl centralförvaltningens som regionernas uppfattning om utvecklingsåtgärderna och finansieringen av dem samordnas i landskapsprogrammets genomförandeplan. Det har visat sig vara komplicerat att samordna uppgörandet av genomförandeplanen med tidtabellen för resultatdiskussionerna mellan ministerierna och de regionala myndigheterna.

Avsikten är att beredningen av de ärenden som finns i genomförandeplanen skall bli en del av den verksamhets- och ekonomiplanering som sköts av olika instanser. Målet har varit att systemet skall etableras som en del av beredningen av statsbudgeten. Detta förutsätter en utveckling av processen och innehållet.

Förutom svårigheterna då det gäller att samordna planeringssystemet och budgeten splittras under det nuvarande systemet inom centralförvaltningen den beslutsfattning som påverkar regionutvecklingen upp till en helhet som är svår att uppfatta. Detta bidrar till att försvaga påverkningsmöjligheterna även för planer på landskapsnivå. I beslutsfattandet på central nivå uppkommer inte i något skede någon klar helhetsbild över åtgärderna och deras inriktning för regionerna, vilket försvårar koordineringen. Speciellt i statsrådets och riksdagens beslutsfattande kommer regionutvecklingens helheter inte fram och fattas inte koncentrerade beslut.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

Propositionens målsättning är att ändra förvaltningen i fråga om de resurser för regionutveckling som anvisats i statsbudgeten så att de behandlas som en större helhet än för närvarande, så att landskapsförbundens ställning blir starkare i fråga om inriktningen av

resurserna, samordningen av beslutsfattandet ökar jämfört med dagsläget såväl på central- som på regionnivå och mellan dessa, och så att beslutsfattandet blir mera genomskinligt beträffande de sammanförda anslagen.

I den föreslagna 10 a § i regionutvecklingslagen finns bestämmelser om ett sammanförande av centrala regionala anslag som påverkar regionutvecklingen och om statsrådets befogenhet vid fördelningen av anslagen. I 10 a § föreskrivs dessutom vilken ställning den del av landskapsprogrammets genomförandeplan som gäller den statliga finansieringen har som förslag till statlig finansiering för landskapet och om samrådsskyldigheten mellan centralförvaltningen och landskapen vid beredningen av statsbudgeten. Med de ändringar som föreslås i 7 § ges landskapsförbunden befogenhet att godkänna förslaget till statlig finansiering för landskapet och att rikta de anslag som statsrådet har lämnat ospecificerade med avseende på något visst användningsändamål. De ändringsförslag som berör 11 och 12 § är av teknisk natur och en följd av andra ändringar.

Enligt den föreslagna bestämmelsen skall de centrala regionala anslag som påverkar regionutvecklingen sammanföras inom varje ministerium. Finansministeriet meddelar närmare bestämmelser om sammanföringen i sina föreskrifter om uppgörandet av statsbudgeten.

Statsrådets allmänna sammanträde beslutar enligt förslaget om hur de sammanförda anslagen skall fördelas regionalt. Avsikten är att besluten om fördelning fattas så samtidigt som möjligt. Statsrådet kan enligt egen bedömning lämna en del av det anslag som skall fördelas obundet med avseende på användningsändamålet, varvid landskapsförbundet beslutar om hur andelen skall inriktas i landskapet för de användningsändamål som anges i anslaget i fråga. Anslagen skall användas inom samma ämbetsverk som för närvarande och ministerierna frigör anslagen för regionalförvaltningen.

Utgående från den del av landskapsprogrammets genomförandeplan som gäller den statliga finansieringen görs förslaget till statlig finansiering för landskapet upp utifrån de sammanförda anslagen och andra anslag som påverkar regionutvecklingen och vilka anvisas i statsbudgeten. Ministerierna bereder

sina egna budgetförslag gällande de sammanförda momenten utgående från dessa förslag. Förslaget till statlig finansiering för landskapet blir inte bindande, men dess ställning stärker de nuvarande genomförandeplanernas möjligheter att påverka statsbudgeten.

Enligt förslaget skall ministerierna förhandla med landskapen om beredningen och inriktningen av de sammanförda anslagen. Avsikten är att utöka samarbetet och samordningen mellan regionerna och centralförvaltningen. Förhandlingar på basis av bestämmelsen förs å ena sidan vid beredningen av ministeriets budgetförslag och å andra sidan vid beredningen av den regionala fördelningen av anslagen.

Landskapsförbundets ställning stärks genom en bestämmelse i förslaget med stöd av vilken landskapsförbundet skall godkänna förslaget till statlig finansiering för landskapet. I dagens läge godkänner varje myndighet för sig genomförandeplanen. Genomförandeplanerna skall fortsättningsvis även behandlas inom landskapets samarbetsgrupp.

Till propositionen hör som ett viktigt element en planerad förordning av statsrådet om en samarbetsgrupp för regionutvecklingen. Samarbetsgruppen skall samordna beredningen och övervakningen av dessa anslag i centralförvaltningen, göra upp sammandrag över den planerade regionala fördelningen av anslagen, ordna samarbetsförhandlingar mellan centralförvaltningen och landskapen samt sköta andra samordningsuppgifter med koppling till regionutvecklingen. Samarbetsgruppen ökar i väsentlig grad samordnandet av regionutvecklingen inom centralförvaltningen och de uppgjorda sammandragen ökar genomskinligheten i beslutsfattandet.

Med lagförslaget vill man skapa förutsättningar för att riksdagen och statsrådet i förväg skall kunna få veta att resurser som inriktas via regionutvecklingslagen så väl som möjligt motsvarar regionernas egna behov. Även övervakningen förbättras, i synnerhet då systemet också omfattar helhetseffekterna av kommunernas finansiering och annan ofentlig finansiering samt privat finansiering.

Lagförslagets målsättning är en process där landskapen lägger fram förslag om de anslag i statsbudgeten som påverkar deras utveckling, där behandlingen av förslagen grundar sig på ömsesidiga förhandlingar och där även

centralförvaltningens beslutsfattande om anslagen i fråga är koordinerat och genomskinligt.

Samtidigt föreslås att 41 § 2 mom. i regionutvecklingslagen upphävs. Momentet begränsar tiden för de särskilda program som nämns i lagen till utgången av 2006.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

Propositionen har ingen inverkan på beloppet eller arten av statens utgifter. Propositionens ekonomiska konsekvenser begränsar sig till dess inverkan på statsbudgetens uppbyggnad och beredningsprocessen och verkställigheten för vissa anslag. Genom budgetens uppbyggnad inverkar propositionen också på beslutsfattandet.

Anslag för statliga åtgärder som påverkar regionutvecklingen anvisas inom olika förvaltningsområden i statsbudgeten. I budgeten för 2005 finns sammanlagt 2,5 miljarder euro för finansiering av detta slag. Av detta är ca 700 miljoner euro eller ca 28 procent EG:s strukturfondsfinansiering eller den nationella statliga delfinansiering som krävs. I budgeten för 2005 innehåller de moment som är särskilt angivna som antingen hel eller delvis finansiering för utvecklingen av regionerna sammanlagt ca 1,6 miljarder euro i anslag. Av dessa 1,6 miljarder euro är den EU-bundna finansieringens andel över 40 procent.

En noggrannare specificering förvaltningsområdesvis av finansieringen för regionutvecklingen och en inriktning som är effektivare än tidigare främjar effekterna av åtgärder som genomförs med hjälp av finansiering och möjliggör en såväl landskapsvis genomförd som riksomfattande uppföljning av åtgärdernas och finansieringens effekt, resultat och lönsamhet.

I lagförslaget ingår inga detaljerade bestämmelser om vilka uppgifter de anslag som skall sammanföras skall höra samman med. En sammanföring kan uppskattningsvis innebära en koncentration av sammanlagt ca 0,8 – 1,2 miljarder euro. Eftersom sammanföringen sker vid en särskild beredning kan endast en uppskattning av omfattningen av sammanföringen av anslagen visas här. Vid

sidan av de avgöranden som träffas inom förvaltningsområdena påverkar även den finansieringslösning som uppnås genom Agenda 2007-förhandlingarna för programperioden 2007-2013 på ett betydande sätt den stora variationsbredden och den totala anslagsdimensioneringen.

4.2. Konsekvenser för myndigheterna

För centralförvaltningen är ändringen av stor betydelse för beslutsfattandet i ärenden gällande regionutvecklingen. Beslutsfattandet gällande den regionala inriktningen av anslag övergår från ministerierna och ämbetsverken till statsrådets allmänna sammanträde. Genomskinligheten i beslutsfattandet förbättras även utanför förvaltningen på samma gång som de politiska beslutsfattarnas möjligheter att få en helhetsbild av regionutvecklingens resurser och användningen av dessa förbättras jämfört med vad fallet är i dag.

Samordnandet av beredningen av statsrådets allmänna sammanträdes beslutsfattande sker inom samarbetsgruppen för regionutvecklingen, vilket utökar och fördjupar samarbetet mellan ministerierna. Detta kan i det inledande skedet orsaka extra arbete i viss mån inom ministerierna, men som resultat uppstår också en helhet som är bättre samordnad än för närvarande. Förhandlingarna med landskapen innebär den största andelen extra arbete inom regionerna och centralförvaltningen. Det behövs dock ingen extra arbetskraft för dessa. Till största delen förläggs arbetet till våren och hösten i anslutning till budgetberedningen.

Inom landskapen blir beslutsfattandets ställning starkare på två sätt som helhet betraktat. Det att landskapsprogrammets genomförandeplan ändras till att vara ett förslag till statlig finansiering för landskapet förbättrar för det första landskapets eget förslags ställning i beredningen av statsbudgeten. För det andra blir helheten gällande den inriktning av resurserna för regionutveckling som sker på regionnivå inom landskapsförbunden lättare att prioritera och tidsplanera med tanke på ett så gott resultat som möjligt.

I och med ändringen skall innehållet i de delar av landskapsprogrammets genomförandeplaner som gäller den statliga finansie-

ringen ändras innehållsmässigt till att likna ett budgetförslag. Detta innebär att kvaliteten utvecklas och ett nytt innehåll skapas för dokumentet.

4.3. Samhälleliga konsekvenser

Regional ekonomi, sysselsättning, befolkning, näringsverksamhet, kunnande, välbefinnande, infrastruktur, miljöns tillstånd samt förvaltning och resurser för regionutveckling är föremål för utvecklingen av regionen och faktorer som påverkar den. Verksamhetslinjerna för de regionala utvecklingsåtgärderna är bland annat utveckling av företagen och deras verksamhetsmiljö, främjande och utnyttjande av teknologi, utveckling av kunnande, mänskliga resurser och kultur, utveckling av sysselsättningen och förbättrande av arbetsmarknaden, förhindrande av social utslagning, utveckling av landsbygden och skärgården, upprätthållande av infrastruktur och tillgänglighet, förbättrande av miljön och ett hållbart utnyttjande av naturresurserna.

Förslaget har främst konsekvenser för förvaltningen gällande och resurserna för regionutvecklingen, men det har beröringspunkter med alla de nämnda helheterna. Genom förslaget sammanförs finansieringen för olika helheter. En sådan finansiering sammanförs som kan användas till flest målsättningar för regionutvecklingen. Detta förbättrar samordnandet av beslutsfattandet och åtgärderna i fråga om regionutveckling inom regionerna och centralförvaltningen.

Genom att beslutsfattandet koncentreras och samordnas blir det statliga beslutsfattandet gällande regionutvecklingen mera genomskinligt än tidigare, vilket bidrar till främjandet av en jämn regional fördelning av resurserna. Olika åtgärder och deras inbördes förhållande inom regionerna blir föremål för en omfattande granskning, vilket ökar deltagandet och möjligheterna till deltagande i beslutsfattandet.

En omständighet som också har en positiv inverkan på förvaltningen av regionutvecklingen är att statsrådets allmänna sammanträde och riksdagen inom centralförvaltningen kan besluta om resurserna och målsättningarna för regionutvecklingen samtidigt utgående från en koordinerad beredning. Detta förbättrar kvaliteten på beslutsfattandet och

sannolikheten för att rätt beslut blir fattat.

5. Beredningen av propositionen

5.1. Beredningskedan och beredningsmaterial

I programmet för statsminister Matti Vanhanens regering ingår linjedragningar som hör samman med utvecklingen av regionalförvaltningen och enligt vilka bland annat regionalförvaltningen skall utvecklas och stöda kunnande, företagsamhet, sysselsättning, tillväxt och förutsättningarna för ett upprätthållande av välfärdssamhällets grundstruktur samt resurser med stor betydelse för regionutvecklingen sammanföras och regionaliseras. Landskapsförbundens roll som regionutvecklingsmyndigheter i enlighet med regionutvecklingslagen utvecklas genom att deras ställning vid inriktningen av de resurser som är avsedda för utveckling av landskapen stärks. Till regionutvecklingen hör även en målsättning som innebär att statens regional- och centralförvaltning reformeras genom en ökning av samarbetet mellan sektormyndigheterna och av den koordinering som sker på regionnivå, samt genom ett förenhetligande av regionfördelningen och regionalförvaltningens verksamhet samt en effektivisering av den demokratiska styrningen.

För realiseringen av de linjedragningar som ingår i regeringsprogrammet utsåg inrikesministeriet rektor, professor Esko Riepula till utredningsperson och gav honom i uppdrag att lägga fram förslag till hur uppgifterna och befogenheterna inom regionalförvaltningen kan utökas, speciellt med tanke på inriktningen av offentliga resurser som är viktiga för regionutvecklingen och beslutsfattande i anslutning till detta, att koordinera och klarlägga regionalförvaltningens funktioner och funktionernas organisation samt regionindelningarna, och att effektivera den demokratiska styrningen av regionförvaltningen.

Esko Riepula överlämnade den 26 februari 2004 sina förslag till inrikesministeriet. Inrikesministeriet begärde utlåtanden om förslagen från nästan alla ministerier, från de statliga regionalförvaltningsenheterna, landskapsförbunden, Finlands Kommunförbund samt näringslivs- och arbetsmarknadsorganisationerna. De statliga förvaltningsenheterna

förhöll sig mycket reserverat till utredningspersonens förslag under remissrundan, trots att de ansåg att målen i sig var goda. Landskapsförbunden och Finlands Kommunförbund däremot understödde generellt sett ett förverkligande av förslagen.

Under remissbehandlingen ställde man sig speciellt tvivlande till hur lämpligt det system som utredningsmannen föreslog är med tanke på uppnåendet av de nationella målen och samarbetet mellan många aktörer, samt till möjligheterna för att en styrning mellan centralförvaltningen och landskapen skall kunna genomföras genom resultatstyrning. Ministerierna såg speciellt sammanföringen av anslag över förvaltningsområdesgränserna till ett moment som en svår lösning.

Ministerarbetsgruppen för förvaltning och regional utveckling (HALKE) behandlade i maj och juni 2004 utredningspersonens förslag och de utlåtanden som hade givits. Arbetsgruppen gav inrikesministeriet instruktion om att fortsätta beredningen så att förslaget skulle få en mera konkret form. Inrikesministeriet ålades att förhandla om ärendet med de berörda ministerierna och att i beredningen ta med de andra ministerierna.

Inrikesministeriet beredde i nära samarbete med de andra ministerierna en ändring av förslaget så, att de problem som framkommit under remissförfarandet minskade i tillräcklig grad. Under hösten 2004 och början av vintern 2005 gavs förslaget form av utkast till regeringsproposition och sändes på remiss.

5.2. Remissyttranden och hur de har beaktats

Utlåtanden om propositionen har begärts från ministerier med undantag av statsrådets kansli, utrikesministeriet och försvarsministeriet. Ministerierna ombads att enligt eget gottfinnande begära utlåtande om ärendet från de förvaltningar som lyder under dem. Inrikesministeriet bad om utlåtande om propositionen från länsstyrelserna.

Utanför den statliga förvaltningen begärdes utlåtanden från landskapsförbunden och Finlands Kommunförbund.

I utlåtandena var åsikterna om propositionen delade. Enligt landskapsförbunden och Finlands Kommunförbund följer propositionen

nen regeringsprogrammet och går i rätt riktning, men är otillräcklig med tanke på målsättningarna. Förbunden anser att propositionen inte nämnvärt stärker förbundens ställning i fråga om inriktningen av de statliga resurserna för regionutveckling. En ökning av samarbetet mellan förvaltningsområden och förvaltningsnivåer ansågs vara bra.

Ministeriernas syn på propositionen var i många avseenden kritisk. Det ansågs att sammanföringen av anslag är problematisk och att förhandlingsförfarandet ökar arbetsmängden utan att föra med sig någon större nytta. Finansministeriet ansåg att det inte är bra att detaljerade bestämmelser om statsbudgetens struktur ingår i regionutvecklingslagen. Bland ministerierna ansåg dock en del

att propositionen var bra om förhandlingsförfarandet i praktiken kan ordnas tillräckligt effektivt.

Den kritik som framkom genom dessa utlåtanden var betydligt mindre än den kritik som framkom i samband med utlåtandena om utredningspersonens förslag. Bland annat de problem som hänförde sig till lagstiftningsordningen har fallit bort under den fortsatta beredningen. Även sammanföringen av anslag är nedskuren i propositionen jämfört med tidigare. På basis av utlåtandena har 10 a § 1 mom. i propositionen bearbetats så att den bestämmelse i lagen som gäller statsbudgetens struktur inte är alltför detaljerad.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

7 §. *Landskapsförbundens uppgifter.* Paragrafens 3 punkt föreslås bli ändrad så att godkännandet av landskapsprogrammets genomförandeplan och den del av planen som gäller den statliga finansieringen och som fungerar som ett förslag till statlig finansiering för landskapet skall falla inom området för landskapsförbundets befogenheter. På detta sätt godkänner landskapsförbundet ensam genomförandeplanen. Efter ändringen godkänner inte de statliga regionalförvaltningsmyndigheterna genomförandeplanen, även om de deltar i behandlingen av den i landskapets samarbetsgrupp. Landskapsförbundens nya befogenhet gäller det förslag till statlig finansiering för landskapet som anges i lagförslagets 10 a §.

Till paragrafen fogas en ny 4 punkt, vilken ger landskapsförbunden befogenhet att besluta om användningsändamålet i fråga om den del av ett anslag som statsrådets allmänna sammanträde har allokerat till landskapet men inte specificerat. Landskapsförbunden kan besluta om användningsändamålet enbart inom ramarna för de användningsändamål som riksdagen har angett för momentet. Detta gör det möjligt att reagera snabbare även på överraskande förändringar och händelser än vad som är fallet när statsrådet anger användningsändamålet för hela anslaget, och behovet av beslut från statsrådet minskar.

Även när anslagens användningsändamål anges genom beslut av landskapsförbunden skall frigörandet av pengarna för den berörda myndigheten ske genom beslut av ett ministerium. Till exempel anslag som genom arbetskrafts- och näringscentralerna används till olika former av stöd övergår inte till medel för landskapsförbunden.

10 a §. *Nationell statlig finansiering.* I paragrafens 1 mom. finns en bestämmelse om att den regionala finansiering som påverkar regionutvecklingen skall sammanställas i statsbudgeten. Skyldigheten att göra upp

sammanställningen gäller de ministerier åt vilka statsrådet med stöd av 8 § i regionutvecklingslagen uppdragit att inom sina förvaltningsområden fastställa målen och åtgärderna för regionutvecklingen. För närvarande är dessa ministerier handels- och industriministeriet, kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, försvarsministeriet, justitieministeriet, undervisningsministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbetsministeriet och miljöministeriet.

Sammanställningen gäller centrala regionala anslag som påverkar regionutvecklingen. Det att anslagen betecknas som regionala betyder att anslag som i första hand är av riksomfattande betydelse inte sammanförs. Sådana anslag sammanförs, med vilka åtgärder och projekt kan genomföras inom regionerna i syfte att utveckla dessa. Finansieringen för till exempel projekt och funktioner som till sin innebörd är riksomfattande men som i praktiken genomförs inom en region faller utanför sammanföringen. Riksomfattande projekt och anslag är till exempel byggnadsprojekt för det rikstäckande väg- och bannätet, utvecklingen av spetsteknologin, arbetskraftspolitiken och riksomfattande utvecklingsprojekt om utbildning.

Det att anslagen betecknas som centrala innebär att deras betydelse för regionutvecklingen är stor. Dessa anslag är genom sitt egentliga användningsändamål förenade med regionutvecklingen. De har ett användningsändamål som är angivet av riksdagen och har därigenom en central betydelse för regionutvecklingen. Nödvändigheten av en sammanföring beror på hur stor betydelse det primära användningsändamålet för anslaget har för regionutvecklingen. Det att anslagen är centrala betyder också att de genom sin stabilitet och kvantitet påverkar regionutvecklingen. Alldeles små eller exceptionella anslag måste enligt bestämmelsen inte sammanföras, men detta hindrar inte att de budgeteras som sammanställda anslag.

Finansministeriet meddelar närmare bestämmelser om sammanföringen i sina föreskrifter om uppgörandet av statsbudgeten.

I paragrafens 2 mom. finns bestämmelser om statsrådets allmänna sammanträdes befogenhet att fördela anslagen regionalt. Statsrådets allmänna sammanträde beslutar för ett sammanfört anslag hur mycket av anslagen som får användas inom varje region i landskapet. I fall där verksamhetsområdet för den myndighet som skall använda anslagen i fråga består av flera landskap, skall anslagen ställas till den aktuella myndighetens förhållande för samtliga dessa landskap. Myndighetens uppgift blir att se till att statsrådets beslut verkställs landskapsvis.

I bestämmelsen ges statsrådets allmänna sammanträde möjlighet att lämna en del av de anslag som skall fördelas regionalt obundna med avseende på de olika användningsändamålen i momentet. Då kan landskapsförbunden besluta om inriktningen av den aktuella delen på användningsändamålen i momentet. Bestämmelsen förutsätter inte en sådan obunden del, utan det är statsrådet som bedömer om det är ändamålsenligt att lämna en del obunden. Statsrådet kan också låta bli att fördela anslaget regionalt i början av året och fördela anslaget även senare.

Om det görs ändringar i sammanställda anslag i tilläggsbudgeten uppstår ett behov för statsrådet att fatta ett nytt fördelningsbeslut.

I paragrafens 3 mom. finns bestämmelser om vilken ställning den del av landskapsprogrammets genomförandeplan som gäller den statliga finansieringen har som förslag till statlig finansiering för landskapet. Förslaget till statlig finansiering för landskapet skall gälla de sammanställda anslagen och andra anslag som påverkar regionutvecklingen. Förslaget till statlig finansiering för landskapet skall vara en offentlig handling. Syftet med bestämmelsen är att säkra att landskapsförbundens möjlighet till deltagande i beredelsen av budgeten bibehålls på sin nuvarande nivå även när viktiga anslag med tanke på regionutvecklingen faller utanför sammanställningen. Sådana anslag är närmast de anslag som inte sammanförs, men som i budgeten för 2005 antingen helt eller delvis har angetts som finansiering för regionutvecklingen enligt regionutvecklingslagen. Ministerierna bereder sina egna budgetförslag för anslagen

i fråga på basis av landskapens förslag. Förslagen till statlig finansiering för landskapen är inte bindande för ministerierna.

För ministerierna anges en skyldighet att förhandla med landskapen om beredningen och allokeringen av anslag. Skyldigheten skall gälla ministeriernas egen budgetberedning och beredningen av beslut om fördelning av anslag. Förhandlingsbara frågor kan åtminstone vara fördelningsförhållandena mellan olika landskap och förhållandena mellan olika användningsändamål inom landskapen.

I praktiken är det speciellt i beredningen av statsbudgeten knappt om tid för fullgörandet av samrådsskyldigheten. På grund av detta skall frågan om samrådsskyldighet för landskapen kunna skötas vid förhandlingar som arrangeras storområdesvis och där flera ministerier är närvarande. I praktiken hinner man vid beredningen av statsbudgeten ordna ett förhandlingstillfälle per landskap.

11 §. *Landskapsprogrammets genomförandeplan.* Det föreslås att till paragrafens 1 mom. fogas en kommentar om den ställning som den del av landskapsprogrammets genomförandeplan som gäller den statliga finansieringen har som förslag till statlig finansiering för landskapet, så att paragrafen stämmer överens med de andra bestämmelserna i lagen.

12 §. *Landskapets samarbetsgrupp och dess uppgifter.* Paragrafens sista mening som handlar om behandlingen av landskapsprogrammets genomförandeplan och i vilken det bestäms att landskapsförbundet och behöriga statliga myndigheter godkänner landskapsprogrammets genomförandeplan, föreslås bli struken, så att paragrafen stämmer överens med de andra bestämmelserna i lagen. Således godkänner landskapsförbundet i fortsättningen ensamt genomförandeplanen och den del av planen som gäller den statliga finansieringen och som fungerar som förslag till statlig finansiering för landskapet.

41 §. *Ikraftträdande.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. upphävs. I momentet finns en bestämmelse om att de särskilda program som nämns i lagens 14 § avslutas vid utgången av 2006. Statsrådet bereder en fortsättning på programmen och genom att tidsbegränsningen upphävs kan programmen fortsätta. Regeringen har i strategidokumentet för 2005

beslutat att utvecklingen av regioncentra fortsätter under den programperiod som börjar 2007 med ett regioncentraprogram som följer grundlinjen i 14 § i regionutvecklingslagen. De centrala riktlinjerna för innehållet och målen i regioncentrapolitiken bereds under 2005. I samma strategidokument har regeringen också beslutat att kunskapscentraprogrammet, som följer regionutvecklingslagen och som grundar sig på utnyttjandet av spetskompetens, fortsätter under 2007-2013. Ett mera detaljerat innehåll för programmet fastslås under 2005. På detta sätt beslutar statsrådet om programmets nya period, innehåll och finansiering i samband med att programmen uppgörs under 2006.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Den planerade ändringen av regionutvecklingsförvaltningen genomförs delvis genom en förordning av statsrådet, för vilken ett utkast till text medföljer som bilaga till propositionen. Genom förordningen ges bestämmelser om statens samarbetsgrupp för regionutvecklingen. Samarbetsgruppens uppgift är att samordna budgetberedningen i fråga om de sammanförda anslagen och beredningen av den regionala fördelningen av dessa, att ordna förhandlingar mellan centralförvaltningen och landskapen i enlighet med detta lagförslag samt att bistå inrikesministeriet i andra uppgifter som gäller koordineringen av regionutvecklingen. Till samarbetsgruppen koncentreras vissa uppgifter som för närvarande ankommer på andra arbetsgrupper, vilket minskar antalet grupper i centralförvaltningen.

Samarbetsgruppen skall bestå av representanter för inrikesministeriet, finansministeriet, undervisningsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbetsministeriet och miljöministeriet.

Detaljerna gällande sammanföringen av anslagen realiserar genom budgetbestämmelser inom ramen för lagstiftningen.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari

2007. Upphävandet av 41 § 2 mom. föreslås dock i träda i kraft redan den 1 januari 2006. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 84 § 1 mom. i grundlagen skall uppskattningar av de årliga inkomsterna och anslag för de årliga utgifterna tas in, ändamålen för anslagen anges och övriga budgetmotiveringar tas in i statsbudgeten. Genom lag kan bestämmas att budgeten får innehålla inkomstposter eller anslag som motsvarar skillnaden mellan inkomster och utgifter vilka står i direkt samband med varandra. I momentet finns bestämmelser om principerna för budgetens fullständighet och årsbundenhet samt om bruttobudgeteringsprincipen.

Enligt 84 § 2 mom. i grundlagen skall inkomstposterna i budgeten täcka de anslag som tas in. Vid anslagstäckningen kan på det sätt som anges genom lag beaktas de överskott eller underskott som framgår av statsbokslutet. I momentet bestäms om principen om balans i budgeten.

Till riksdagens budgetmakt hör rätten att besluta om användningsändamålet för anslagen i budgeten. Denna princip om specificering i budgeten innebär att anslagen i budgeten skall specificeras så noggrant som möjligt bland de olika användningsändamålen för medlen och att anslagen får användas enbart för de ändamål som de har beviljats för i budgeten.

I riksdagens beslutsfattande syns den föreslagna ändringen på så sätt att de resurser och målsättningar som finns för regionutvecklingen blir föremål för beslutsfattande sammanställda. Den ger redan i förväg under budgetåret riksdagen en klarare bild än vad som i dag är fallet av de resurser som skall användas för regionutvecklingen och den regionala fördelningen av dem. Behandlingens utförlighet beror delvis på budgetförslaget och delvis på riksdagens önskan, men syftet med ändringen är att utöka möjligheterna att på regional nivå besluta om de åtgärder som skall genomföras inom regionen över förvaltningsområdesgränserna. Detta förutsätter att resurserna inte blir helt bundna redan vid beslutsfattandet på central nivå.

Den föreslagna sammanföringen av anslag strider inte mot de principer för budgeten som nämnts ovan.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av regionutvecklingslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i regionutvecklingslagen av den 12 juli 2002 (602/2002) 41 § 2 mom.,
ändras 7 § 1 mom., 11 § 1 mom. och 12 § samt
fogas till lagen en ny 10 a § som följer:

7 §

Landskapsförbundens uppgifter

Landskapsförbunden

1) svarar för landskapets allmänna utveckling i samverkan med de statliga myndigheterna,

2) svarar för utarbetandet av det till landskapets planering hörande landskapsprogrammet samt godkänner det,

3) utarbetar på basis av landskapsprogrammet årligen i samverkan med de statliga myndigheterna, kommunerna och andra som deltar i finansieringen av landskapsprogrammet en genomförandeplan för landskapsprogrammet och den del av planen som gäller den statliga finansieringen och som fungerar som förslag till statlig finansiering för landskapet samt godkänner dessa,

4) beslutar i enlighet med 10 a § 2 mom. om allokeringen av icke specificerad statlig finansiering i landskapet,

5) svarar för utarbetande av förslag till regionala strukturfondsprogram för landskapet,

6) främjar kommunernas regionala och övriga samarbete samt samverkan mellan landskapen och med de offentligrättsliga och privaträttsliga juridiska personer som är centrala med hänsyn till regionutvecklingen,

7) följer utvecklingen i landskapet och dess delar,

8) sköter till sina uppgifter anslutna internationella ärenden och kontakter, samt

9) sköter sina övriga uppgifter enligt denna lag.

10 a §

Nationell statlig finansiering

De ministerier som avses i 8 § 1 mom. i denna lag sammanställer de centrala förslag om regionala anslag som påverkar regionutvecklingen. Om detaljerna i fråga om sammanställningen bestäms särskilt.

Statsrådets allmänna sammanträde beslutar om fördelningen av de i 1 mom. avsedda anslagen mellan landskapen. I beslutet kan en del av det anslag som anvisats ett landskap lämnas utan koppling till något bestämt användningsändamål.

Den del av landskapsprogrammets genomförandeplan som gäller den statliga finansieringen är landskapets förslag till statlig finansiering gällande de anslag som anges i 1 mom. och andra anslag som påverkar regionutvecklingen. Ministerierna skall förhandla med landskapen om allokeringen och beredningen av de ifrågavarande anslagen.

11 §

Landskapsprogrammets genomförandeplan

Årligen bereds under ledning av landskapsförbundet en genomförandeplan för land-

skapsprogrammet. Planen innehåller förslag till de viktigaste projekten och andra åtgärder som behövs för att genomföra landskapsprogrammet och de särskilda programmen, en finansieringskalkyl och ett förslag enligt 10 a § till ett förslag till statlig finansiering för landskapet gällande de anslag som anvisats i statsbudgeten. Planen bereds i samverkan med de statliga myndigheterna, kommunerna och andra som deltar i finansieringen av landskapsprogrammet.

12 §

Landskapets samarbetsgrupp och dess uppgifter

Landskapets samarbetsgrupp, som avses i 17 § i strukturfondslagen, samordnar genomförandet och finansieringen av landskapsprogrammet och de särskilda program som avses i 14 § i denna lag. Landskapets samarbetsgrupp behandlar den genomförandeplan som avses i 11 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Upphävandet av 41 § 2 mom. träder dock i kraft redan den 1 januari 2006. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Region- och kommunminister *Hannes Manninen*

Lag

om ändring av regionutvecklingslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i regionutvecklingslagen av den 12 juli 2002 (602/2002) 41 § 2 mom.,
ändras 7 § 1 mom., 11 § 1 mom. och 12 § samt
fogas till lagen en ny 10 a § som följer:

Gällande lydelse

7 §

Landskapsförbundens uppgifter

Landskapsförbunden

- 1) svarar för landskapets allmänna utveckling i samverkan med de statliga myndigheterna,
- 2) svarar för utarbetandet av det till landskapets planering hörande landskapsprogrammet samt godkänner det,
- 3) utarbetar på basis av landskapsprogrammet årligen en genomförandeplan för landskapsprogrammet i samverkan med de statliga myndigheterna, kommunerna och andra som deltar i finansieringen av landskapsprogrammet *samt godkänner för egen del landskapsprogrammets genomförandeplan,*
- 4) svarar för utarbetande av förslag till regionala strukturfondsprogram för landskapet,
- 5) främjar kommunernas regionala och övriga samarbete samt samverkan mellan landskapen och med de offentligrättsliga och privaträttsliga juridiska personer som är centrala med hänsyn till regionutvecklingen,
- 6) följer utvecklingen i landskapet och dess delar,
- 7) sköter till sina uppgifter anslutna internationella ärenden och kontakter, samt

Föreslagen lydelse

7 §

Landskapsförbundens uppgifter

Landskapsförbunden

- 1) svarar för landskapets allmänna utveckling i samverkan med de statliga myndigheterna,
- 2) svarar för utarbetandet av det till landskapets planering hörande landskapsprogrammet samt godkänner det,
- 3) utarbetar på basis av landskapsprogrammet årligen i samverkan med de statliga myndigheterna, kommunerna och andra som deltar i finansieringen av landskapsprogrammet en genomförandeplan för landskapsprogrammet *och den del av planen som gäller den statliga finansieringen och som fungerar som förslag till statlig finansiering för landskapet samt godkänner dessa,*
- 4) *beslutar i enlighet med 10 a § 2 mom. om allokeringen av icke specificerad statlig finansiering i landskapet,*
- 5) svarar för utarbetande av förslag till regionala strukturfondsprogram för landskapet,
- 6) främjar kommunernas regionala och övriga samarbete samt samverkan mellan landskapen och med de offentligrättsliga och privaträttsliga juridiska personer som är centrala med hänsyn till regionutvecklingen,
- 7) följer utvecklingen i landskapet och dess delar,
- 8) sköter till sina uppgifter anslutna internationella ärenden och kontakter, samt

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8) sköter sina övriga uppgifter enligt denna lag.

9) sköter sina övriga uppgifter enligt denna lag.

10 a §

Nationell statlig finansiering

De ministerier som avses i 8 § 1 mom. i denna lag sammanställer de centrala förslag om regionala anslag som påverkar regionutvecklingen. Om detaljerna i fråga om sammanställningen bestäms särskilt.

Statsrådets allmänna sammanträde beslutar om fördelningen av de i 1 mom. avsedda anslagen mellan landskapen. I beslutet kan en del av det anslag som anvisats ett landskap lämnas utan koppling till något bestämt användningsändamål.

Den del av landskapsprogrammets genomförandeplan som gäller den statliga finansieringen är landskapets förslag till statlig finansiering gällande de anslag som anges i 1 mom. och andra anslag som påverkar regionutvecklingen. Ministerierna skall förhandla med landskapen om allokeringen och beredningen av de ifrågakvarande anslagen.

11 §

Landskapsprogrammets genomförandeplan

Årligen bereds under ledning av landskapsförbundet en genomförandeplan för landskapsprogrammet. Planen innehåller förslag till de viktigaste projekten och andra åtgärder som behövs för att genomföra landskapsprogrammet och de särskilda programmen samt en finansieringskalkyl. Planen bereds i samverkan med de statliga myndigheterna, kommunerna och andra som deltar i finansieringen av landskapsprogrammet.

11 §

Landskapsprogrammets genomförandeplan

Årligen bereds under ledning av landskapsförbundet en genomförandeplan för landskapsprogrammet. Planen innehåller förslag till de viktigaste projekten och andra åtgärder som behövs för att genomföra landskapsprogrammet och de särskilda programmen, en finansieringskalkyl och ett förslag enligt 10 a § till ett förslag till statlig finansiering för landskapet gällande de anslag som anvisats i statsbudgeten. Planen bereds i samverkan med de statliga myndigheterna, kommunerna och andra som deltar i finansieringen av landskapsprogrammet.

12 §

Landskapets samarbetsgrupp och dess uppgifter

Landskapets samarbetsgrupp, som avses i 17 § i strukturfondslagen, samordnar genomförandet och finansieringen av landskapsprogrammet och de särskilda program som avses i 14 § i denna lag. Landskapets samarbetsgrupp behandlar den genomförandeplan som avses i 11 §. *Planen skall godkännas av landskapsförbundet och behöriga statliga myndigheter.*

41 §

Ikraftträdande

Lagens 14 § 2 mom. tillämpas till utgången av 2006.

12 §

Landskapets samarbetsgrupp och dess uppgifter

Landskapets samarbetsgrupp, som avses i 17 § i strukturfondslagen, samordnar genomförandet och finansieringen av landskapsprogrammet och de särskilda program som avses i 14 § i denna lag. Landskapets samarbetsgrupp behandlar den genomförandeplan som avses i 11 §.

41 §

Ikraftträdande

(2 mom. upphävs)

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Upphävandet av 41 § 2 mom. träder dock i kraft redan den 1 januari 2006. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

*Bilaga
Förordningsutkast*

Statsrådets förordning

om en riksomfattande samarbetsgrupp för regionutvecklingen

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, föreskrivs:

1 §

För samordning av de statliga åtgärderna för regionutveckling samt finansieringen, övervakningen och utvärderingen av regionutvecklingen verkar i anslutning till inrikesministeriet statens samarbetsgrupp för regionutvecklingen. Statsrådet tillsätter samarbetsgruppen för fyra år i sänder.

2 §

Samarbetsgruppens uppgifter är

1) att samordna ministeriernas budgetberedning gällande de anslag som anges i 10 a § i regionutvecklingslagen (602/2002), anslagens regionala fördelning och övervakningen av användningen av anslagen samt att göra upp sammandrag för budgetpropositionen över den planerade regionala fördelningen av anslagen,

2) att arrangera samarbetsförhandlingar mellan centralförvaltningen och landskapen gällande de frågor som anges i punkt 1,

3) att stöda inrikesministeriet i de samordnings- och övervakningsuppgifter som anges i 6 § 1 mom. i regionutvecklingslagen,

4) att samordna de enligt förvaltningsområde uppgjorda planerna och målsättningarna för regionutvecklingen,

5) att lägga fram förslag om hur regionutvecklingen kan främjas samt

6) att fullgöra andra av inrikesministeriet förelagda uppgifter som hör till samarbetsgruppens verksamhetsområde.

3 §

Samarbetsgruppen består av representanter för inrikesministeriet, finansministeriet, undervisningsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbetsministeriet och miljöministeriet. Varje medlem har två suppleanter, som också kan komma från den förvaltning som lyder under ett ministerium.

Statsrådet beslutar om ordförande och vice ordförande för samarbetsgruppen.

Samarbetsgruppen sammankallar det sekretariat som behövs från ministerierna och deras underlydande förvaltning. Sekreterarna sköter sina uppgifter som tjänsteuppdrag.

4 §

För samarbetsgruppens möten utgår inget särskilt arvode. För eventuella resekostnader och andra kostnader för samarbetsgruppens medlemmar och sekreterarna svarar de myndigheter som dessa representerar.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.